

обґрунтованості претензії про компенсацію та визначення суми компенсації, якщо вона підлягає виплаті. Рішення Комісії за домовленістю сторін може бути або остаточним та обов'язковим, або містити визначення рекомендаційного характеру, яке сторони розглядають у дусі доброї волі (ст. 19 Конвенції про відповідальність). Таке рішення або визначення має бути винесеним у максимально короткий строк, але не пізніше як через рік з дати її створення, якщо вона не вважатиме за необхідне продовжити цей строк. Після винесення рішення чи визначення Комісія передає завірену копію свого рішення чи визначення кожній зі сторін, а також Генеральному секретарю ООН [2; 1].

Отже, на міжнародному рівні закладено юридичний механізм правового регулювання відносин з приводу відшкодування шкоди, завданої космічними об'єктами. На разі питання про наявність аналогічного механізму на рівні кожної окремої держави залишається відкритим, а тому не втрачає своєї актуальності у зв'язку зі стрімким розвитком космічної діяльності й, відповідно, потребі її всебічного детального юридичного врегулювання.

Література

1. Конвенція про міжнародну відповідальність за шкоду, завдану космічними об'єктами від 29 бер. 1972 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_126 (дата звернення: 22.04.2020).

2. Репецький В.М. Міжнародне публічне право: підручник. Львів. 2-е вид., стер. К.: Знання, 2012. 437 с. URL: https://pidruchniki.com/1382032846749/pravo/vidpovidalnist_mizhnarodnomu_kosmichnomu_pravi (дата звернення: 22.04.2020).

3. Гурова А. Міжнародне космічне право: хто несе відповідальність за роботу приватних компаній. *Mind*. 14 лист. 2019 р. URL: <https://mind.ua/openmind/20204446-mizhnarodne-kosmichne-pravo-hto-nese-vidpovidalnist-za-robotu-privatnih-kompanij> (дата звернення: 22.04.2020).

UDC 336.719.2 (043.2)

Myronets O.M., PhD in Law,
Shyrkin V.T., Student,
National Aviation University, Kyiv, Ukraine

LEGAL PROTECTION OF BANKING SECRECY

The relevance of the theme due to the need for improving the legal framework of protection of restricted information, including banking secrecy, in terms of abuse of authorities' broad powers to obtain information.

The current legislation on Banks and Banking provides financial, tax, antitrust, and law enforcement agencies enough opportunities for information constituting bank secrecy. However, these rights for public bodies, storage, and

use of such information is opposed to the right customers and banks actually require maintaining it. Banking secrecy includes a variety of information about individuals and entities (availability of financial resources, profit activities). No doubt this kind of information can be used to achieve other persons, not of lawful purposes [1, p. 105].

In this regard, it should be recognized the imperative of our time putting into law on banks and banking rules, that determine information of bank secrecy regime and its protection. Banking secrecy is a professional obligation to the bank to keep secret all information concerning the financial and personal aspects of the client and certain third parties, provided that such information has become known as a result of standard banking services to customers. Banking secrecy is also considered as data analysis and special studies on the status and trends of the market, reliability and financial stability of customers (including potential), information about the means and ways of providing automated systems and technology; information about the activities and protect the interests of banks, the persons participating in the activities of the bank, as well as the means and methods of security banks. In part 2 of Article 60 of the Law of Ukraine “On Banks and Banking Activity” provides a list of information constituting bank secrecy. This includes: information on the status of customer accounts, including the state of correspondent accounts in the National Bank of Ukraine [2].

Except the mentioned above, it is needed to pay attention to the following requirements of the legislator. 1) Transactions were carried out for or on behalf of a client who made an agreement. 2) The financial and economic situation of clients. 3) Guard bank and customers. 4) Information about the organizational and legal structure of legal entities-customers, their executive activities. 5) Information on business clients or trade secrets, any project, inventions, product samples, and other commercial information. 6) Information reporting by individual banks, except the one to be published. 7) The codes used by banks for data protection. 8) Regulation should not be applied apply to the bank’s summary information to be published. The list of information that must be published, established by the National Bank of Ukraine and additionally by the bank on its own [3].

At the same time, we have to admit that commercial banks are required to preserve banking secrecy by: 1) limiting the number of people with access to information constituting bank secrecy; 2) organization of a special office with documents containing bank secrecy; 3) use of technology to prevent unauthorized access to electronic and other media; 4) reservations regarding the application of bank secrecy and responsibility for the disclosure of contracts and agreements between the bank and the client [1, p. 102].

First of all bank secrecy is the responsibility of the bank and its employees. According to Article 1076 Civil Code of Ukraine in the contract of bank deposit, bank guarantee secret bank account, account transactions, and customer

information. Information on transactions and balances can be provided only by the client or their representatives. Other parties, including public authorities, their officials and officers, such information may be provided only in cases and in the manner prescribed by the Law of Ukraine “On Banks and Banking” [2].

According to Article 61 of the Law of Ukraine “On Banks and Banking” banks are required to preserve banking secrecy by: 1) limiting the number of people with access to information constituting bank secrecy; 2) the organization of a special office with documents containing bank secrecy; 3) use of technology to prevent unauthorized access to electronic and other media; 4) use of reservations regarding bank secrecy and responsibility for the disclosure of contracts and agreements between the bank and the client [3].

Persons guilty of violating the ordered disclosure and use of banking secrecy are criminal, administrative, civil, and disciplinary responsibility. Criminal liability for the acts can occur under articles 231 (“Illegal collection for use or use of information constituting a trade secret”) and 232 (“Disclosure of trade secrets”) of the Criminal Code of Ukraine [2].

According to Article 231 of the Criminal Code of Ukraine deliberate actions aimed at obtaining information constituting trade secrets, for the purpose of disclosure or other use of this information (commercial espionage), and the illegal use of such information if it has caused substantial damage to a business entity shall be punished by a fine of 200 to 1000 untaxed minimum incomes or imprisonment for up to 5 years, or imprisonment for up to 3 years [4].

Setting the legal framework and strengthening effective mechanisms for the protection of banking secrecy is an essential element of legal support business in any country. Particular weight of bank secrecy protection in the light gets new protection legislation personal data. Currently, the process of legislative reform of banking secrecy is complicated by what is happening in terms of combating organized crime [5, p. 255].

Thus, the improvement of the legislation in the sphere of banking secrecy is still relevant. In the period of the fight against COVID-2019, every state in the world has to pay much more attention to the protection of banks’ secrets because in many cases it is directly connected with human rights protection.

Literature

1. Банківська енциклопедія / М.І. Савлук, А.М. Поддєрьогін, А.А. Пересада та ін.; за ред. А.М. Мороза. Київ: Ельтон, 1993. 338 с.

2. Про Національний банк України: Закон України від 27 лют. 2004 р. № 679-XIV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/679-14> (дата звернення: 20.04.2020).

3. Про затвердження Інструкції про порядок регулювання діяльності банків в Україні: постанова Національного банку України від 28 серп. 2001 р. № 368. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0841-01> (дата звернення: 20.04.2020).

4. Положення НБУ «Про кредитування» від 28 верес. 1995 р. № 246. URL:

<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0246500-95> (дата звернення: 20.04.2020 р.).

5. Васюренко О.В. Банківські операції: навч. пос. Київ: Знання, 2002. 255 с.

УДК 351.751 (043.2)

Миронець О. М., к.ю.н.,
Шуба Д. Ю., Моргун А. В., студенти,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА

В умовах всесвітніх глобальних змін та трансформаційних дослідження проблемних аспектів інформаційного суспільства не втрачає своєї актуальності.

Термін «інформаційне суспільство» вперше почали використовувати в експертних колах Японії та США (Ю. Хаяші, Ф. Махлап) на початку 1960-х років. У західній футурологічній літературі кінця 1960-х – початку 1970-х рр. зазначалося, що основою формування інформаційного суспільства є розвиток обчислювальних та інформаційних технологій [1].

Говорячи про феномен інформаційного суспільства Дубов Д., Ожеван О. та Гнатюк С., зауважують, що інформаційне або постіндустріальне суспільство – така фаза («хвиля») у розвитку цивілізації, коли головними продуктами виробництва стають не речі й енергія, а інформація і знання [2, с. 3].

Концепція «інформаційного суспільства» у подальшому й розвивалась як різновид доктрини постіндустріального суспільства, основу якої розробляли Д. Белл, Е. Тоффлер, Г. Кан, А. Турен та інші. Розглядаючи суспільний розвиток як історичну зміну стадій виробництва, вони пов'язують становлення інформаційного суспільства із заміною аграрних та індустріальних способів суспільного виробництва, які домінували в історичному минулому, на економіку інформації та знань. А у трактуванні Д. Белла інформаційному суспільству притаманні основні ознаки постіндустріального суспільства: розвиток економіки послуг, центральна роль наукового знання та інформації у реалізації технологічних нововведень, розвиток «інтелектуальних» і наукоємних технологій [1].

До характерних ознаками інформаційного суспільства Колодинський М. та Герук Б. відносять: 1) формування єдиного інформаційно-комунікаційного простору країни, як частини світового інформаційного простору, повноправна участь України в процесах інформаційної і економічної інтеграції регіонів, країн і народів; 2) становлення і в подальшому домінування в різних сферах перспективних інформаційних технологій, засобів обчислювальної